

2012.gada jūnijs-jūlijs

2.jūnijā Gulbenē norisinājās Latvijas skolu jaunatnes deju festivāls "Latvju bērni danci veda"

2. jūnijā rītā ceļu uz Gulbeni mēroja vairāk kā 3000 dalībnieku no visas Latvijas, lai piedalītos Latvijas skolu jaunatnes deju festivālā „Latvju bērni danci veda” - „Burvju Stabulīte”. Dalībnieku vidū bija arī Riebiņu vidusskolas deju kolektīvi skolotājas Anitas Randares vadībā.

Mazi un lieli deļotāji parādīja, cik horeogrāfiski bagāta, muzikāli un ritmiski daudzveidīga ir skolas vecuma bērnu deķa, cik krāšņi krāsās un rakstos ir novadu tautas tēpi, cik mirdzošs prieks ir deļotāju acīs un cik liela deķas mīlestība

ba ielikta katra kolektīva vadītāja darbā. Pasākuma mērķis bija veicināt un popularizēt bērnu un jauniešu deķu kolektīvu radošās aktivitātes, rosināt deķu kolektīvu vadītājus veidot deķu oriģinālās programmas, apzināt deķu kolektīvu māksliniecisko līmeni, kā arī veicināt festivāla norises vietas kultūrvides attīstību. Paldies Riebiņu vidusskolas skolotājiem **Guntim Tjarvjam** un **Skaidrītei Vulānei**, skolēnu vecākiem Lilitai Pastarei, Žannai Ļebedevičai, Anitai Cakulei, Lolitai Pastarei par atbalstu.

Latgales mākslas un amatniecības centrā 6.jūnijā apbalvojumus - diplomus un naudas prēmijas, saņēma Līvānu novada 3.atklātās fizikas olimpiādes uzvarētāji

Atklātajā olimpiādē piedalījās 8.klašu audzēkņi no visa bijušā Preiļu rajona. Uzdevumi bija īpaši sagatavoti, oriģināli, arī grūti, tāpēc uzvara olimpiādē ir īpašs skolēnu zināšanu novērtējums. Uz šo olimpiādi skolas sūta savus spēcīgākos fiziķus, un šie jaunieši nepazūd no redzesloka – parasti viņi ar labiem sasniegumiem vēlāk startē arī valsts un pat pasaules fizikas olimpiādēs. Lai motivētu jauniešus pievērsties fizikai, tās uzvarētājiem ir sarūpētas vērtīgas naudas balvas no uzņēmuma SIA „Z-Light” un tā vadītāja Daumanta Pfafrda.

1. vietu savā starpā daļa Krista Šķēpa (Preiļu 1.pamatskola) un Laura Bobule (Rudzātu vidusskola). 2.vietā Margita Rudzāte (Rudzātu vidusskola), 3.vietā Mairis Iesalnieks (Līvānu 1.vidusskola) un **Gunda Pastare (Riebiņu vidusskola).**

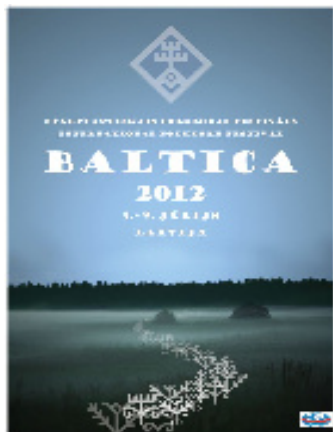
Apsveicami, ka atalgojumu par papildus darbu, strādājot ar bērniem, no minētā uzņēmuma saņēma arī fizikas pedagogi: Taisija Grabļevska - Līvānu 2.vidusskola, Juris Jansons - Līvānu 1.vidusskola, Vladislavs Sprinģis - Rudzātu vidusskola, Laila Vibornā - Preiļu 1.pamatskola, **Aleksandra Masļakova - Riebiņu vidusskola.**

**Pedagogu konkurētspējas
veicināšana izglītības sistēmas
optimizācijas apstākļos**

Noslēdzies Izglītības un zinātnes ministrijas īstenotais ESF projekts „Pedagogu konkurētspējas veicināšana izglītības sistēmas optimizācijas apstākļos”, kurš aizsākās 2009.gada novembrī un noslēdzās 2012.gada maijā. Projekts norisinājās 6 posmos. Pedagogi varēja piedalīties trijās aktivitātēs – atbalsts pedagogam darbam izglītības iestādē nepieciešamajai pārkvalifikācijai; atbalsts pedagogam zināšanu un prasmju pilnveidei profesionālās un sektorālās mobilitātes veicināšanai, tai skaitā uzņēmējspēju attīstīšanai, komercdarbības vai pašnodarbinātības uzsākšanai; pedagogu novērtēšanas sistēmas ieviešana un tālāka attīstība, veicinot izglītības iestādē strādājošo pedagogu profesionālās pilnveides praksi, kā arī nodrošinot nepieciešamās zināšanas, prasmes un pieredzi novērtēšanas sistēmas ieviešanai un izglītības kvalitātes paaugstināšanai. Riebiņu vidusskolas pedagogi aktīvi piedalījās projekta 2. un 3.aktivitātē. Kopumā projektā iesaistījās 30 skolas pedagogi: 2.aktivitātē – apgūstot tālākizglītības kursus, 3.aktivitātē 27 pedagogi, kuri ieguva dažādas kvalitātes pakāpes. Daļa pedagogu izmantoja iespēju un projektā piedalījās divas reizes. 4.kvalitātes pakāpi ieguva šādi pedagogi: **Digna Prodniece, Ārija Pudule, Inna Zenovjeva, Anna Meluškāne, Ineta Anspoka, Silvija Avotiņa, Ināra Vasiļevska.**

Balticas 2012 ceļš

No 5. līdz 9. jūlijam Latvijā notika Starptautiskais folkloras festivāls **BALTICA 2012**. Var droši teikt, ka festivālam ir sava vēsture, jo šogad tas notika 25. reizi.

Riebiņu novada folkloras ansamblis „Jumaleņa” piedalījās 8. jūlija pasākumā Turaidā. Turaidas muzejrezervāta Dziesmu dārzā notika koncerts „Krustcelēs”, kurā piedalījās Latvijas novadu ansambļi un stāstīja par ceļiem un dzīves gājumu gan latviešu valodas izloksnēs, gan līvu valodā, bet tuvāku un tālāku zemju kaimiņi dziedāja savas tautasdziesmas bulgāru, itāļu, lietuviešu, ukraiņu un palestīniešu valodās.

Zīmīgs fakts, ka „Jumaleņa” (trīs dalībnieki no pirmā ansambļa sastāva) piedalījās pirmajā Starptautiskajā folkloras festivālā BALTICA 1988. gadā, kas arī notika Turaidā.

Šodien ansambļa sastāvs ir mainījies. Par veiksmīgu var uzskatīt divu ansambļu radošu sadarbību: pieredzējušās ansambļa „Jumaleņa” dziedātājas Jāņa Teilāna vadībā un Riebiņu vidusskolas folkloras kopas „Jumalāni” jaunās

balsis vienas no ansambļa vadītājām Ārijas Bergmanes –Sprūdžas vadībā pieskandināja Dainu kalnu un iepatikās svētku apmeklētājiem un ārzemju viesiem.

Liels paldies Riebiņu novada domei par finansiālo atbalstu, bet Riebiņu kultūras nama vadītājai Solvitai Ertai par brauciena organizēšanu.

Folkloras ansambļa „Jumaleņa” dalībniece Irēna Ormane.

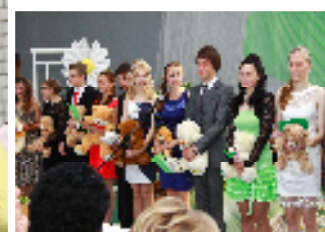
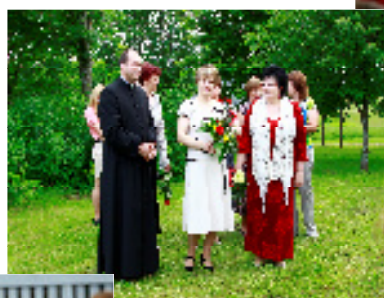

9.klašu izlaidums

16.jūnijā Riebiņos pīpenes tik smaidīgas, bet jasmīni tik smaržīgi, lieli un mazi lācēni savākušies vienuviet, skolas durvis vērtas cie-
miņiem un viesiem, jo atkal ir klāt brīdis, kurš tāds savādāks šķiet, kurš pār dienām un pār gadiem nāk – izlaidums. Tas ir veiksmes brīdis, uz kuru mūsu audzēkņi gāja 9 gadus. Jūs bijāt tik dažādi – dažs patstāvīgs un ar augstu atbildības sajūtu, cits ar rokas vadāms un mudināms, cik pakļāties kārdinājumam paslinkot, bet kopumā jūs bijāt ļoti mīļi. Atstāji-
et aiz sevi arī turpmāk pēdas, dzīvojiet tā, lai paliek atmiņas, kurās atgriezties un kurās pakavēties, tiekoties ar sirdij tuvajiem, dārgajiem cilvēkiem, ar bērnības un jaunības gadiem, ar padarītiem darbiem un arī ar nedarbiem. Ir pienācis laiks, kas dod jums divas lielas iespējas – domāt un izlemt, jo katrs nobeigums ir kaut kā jauna sākums. Lai jūsu izdarītā izvēle gūst

piepildījumu ikdienas darbos un jūsu sirdīs! Mācieties un iegūstiet labu izglītību, palieciet tepat Latvijā, veidojiet savu un mūsu visu dzīvi labāku!

Pasākuma scenārijs—**Rita Puđāne**, foto—**Vjačeslavs Stepanovs**

Sarīkojums 12.klašu skolēniem „Sapņu putni cerību kokā”

22. jūnijs— gan ļoti priecīga, gan mazliet skumīga diena. Ikvienu divpadsmitkalnieka sejā bija lasāma svētku sajūta, prieks par padarīto, atvieglojums, ka skolas solā veiksmīgi aizvadīti jau 12 gadi, kā arī nepacietība par to kā tiks novērtēts sniegums un ko darīt tālāk. Ierosmi lidojumiem absolventiem sniedza direktores **I. Anspokas**, Riebiņu novada domes priekšsēdētāja vietnieka P. Rožinska, novada izglītības jautājumu koordinatore E. Visockas, mācītāja Česlava Mikšto, klases audzinātāju **R. Vjakses** un **Ā. Bergmanes Sprūdžas** apsveikuma vārdi un novēlējumi. Visus klātesošos priecēja skolas ģitārpulciņa vadītāja **Rolanda Nagļa** muzikālie sveicieni, vakara vadītāju **S. Upenieces** un **G. Tjarvja** sacītais. Paldies direktora vietniecei **Silvijai Avotiņai** par pasākuma scenāriju.

„Vērtīgākais Latvijas valsts resurss ir tās tauta. Mūsu zināšanas, talanti un radošums noteiks, cik strauji attīstīsies mūsu valsts, pieaugs iedzīvotāju labklājība un dzīves kvalitāte.” Ministru prezidents Valdis Dombrovskis ar šādiem vārdiem vēstulē uzrunā 1066 skolēnus un vidusskolu absolventus (no 13 977 12.klašu skolēniem visos Latvijas reģionos), kas pielikuši visas pūles, lai būtu labākie, gudrākie, izcilākie, kuri ir izcīnījuši augstas vietas olimpiādēs, ar visaugstākajām sekmēm pārstāvējuši savu skolu. Apsveikumu saņem arī mūsu skolnieces **Katerīna Kozirova** un **Vija Struka**. „Latvijas nākotne ir konkurētspēja jomās ar augstu pievienoto vērtību, tādēļ gan dabaszinātņu, tehnisko zinātņu, inženierzinātņu, gan humanitāro jomu talantīgi speciālisti mūsu valstij būs nepieciešami aizvien vairāk” apsveikumā uzsver Ministru prezidents.

Tradicionāli tiek pasniegti skolotāju Atzinības raksti 12.klašu skolēniem. Skolotāja **Irēna Ormane** Atzinības rakstu par atsaucību, interesantiem, radošiem darbiem un panākumiem rakstniecībā pasniedza **Agnijai Znotiņai**, **Vijai Strukai**, par pozitīvu attieksmi pret valodu un augstiem sasniegumiem valsts mēroga olimpiādē—**Katerīnai Kozirevai**. Skolotāja **Ārija Bergmane Sprūdža** Atzinības rakstu par atsaucību, par aktīvu un veiksmīgu piedalīšanos pasākumu muzikālajā daļā pasniedza **Brigitai Rudzātei**. Par aktīvu dalību matemātikas olimpiādēs, matemātikas priekšmeta svarīguma izpratni un pozitīvisma uzturēšanu klasē skolotājas **Valentīnas Adamovičas** Atzinības rakstu saņēma **Vija Struka**. Par sportisku garu, pozitīvismu, aktīvu piedalīšanos sacensībās, līdzdalību sporta pasākumu organizēšanā, skolas labā tēla veidošanu ar skolotāju **Anatolija Isajeva** un **Mārītes Pokšānes** Atzinības rakstu tika novērtēts **Sandis Stuburs**, bet par ieinteresētību un darbu sporta pasākumu vadīšanā un veselīga dzīvesveida popularizēšanu Atzinības rakstu saņēma **Romāns Harlamovs**, **Vija Struka**, **Maira Šmukša**, **Diāna Meluškāne**, **Mārtiņš Mazjānis**, **Jānis Čīžiks**. Skolotāja **Ruta Vjakse** Atzinības rakstu par radošumu, neatlaidību māksliniecisko dotību izkopšanā un veiksmīgu piedalīšanos konkursos pasniedza **Diānai Meluškānei**. Par ieinteresētību, atsaucību un par veiksmīgu piedalīšanos skolēnu parlamenta darbā skolotājas **Silvijas Avotiņas** Atzinības rakstu saņēma **Vija Struka**, **Jānis Čīžiks**, **Deniss Kirilovs**, **Sandis Stuburs**, **Romāns Harlamovs**. **Vija Struka** saņēma arī skolotājas **Ināras Drongas** Atzinības rakstu par veiksmīgu vēstures izzināšanu un sekmīgiem startiem starpnovadu olimpiādē, skolēnu ZPD konkursā un Starptau-

tiskajā skolēnu radošo un pētniecisko darbu konkursā „Vēsture ap mums”. Skolotāja **Sanita Upeniece** Atzinības rakstu pasniedza **Jānim Čīžikam** par atsaucību, pretimnākšanu un izpalīdzību tehnisku jautājumu risināšanā.

Ceļa sākumā mūs pārņem bailes: mēs gribam visu izdarīt pareizi.

Paraugs noder vien salīdzināšanai, lai mēs redzētu, kā citi izprot dzīvi. Mēs bieži apbrīnojam citu cilvēku gājumu un tikpat bieži varam mācīties no citu cilvēku kļūdām. Taču, kā veidot savu dzīvi labāku, – katra paša ziņā. Lai izdodas ! “Lūdzu, pasaulīt, es vēlētos, lai tu viņus iedalītu tur, kur viņiem īstā vieta, un mācītu to, ko viņi nezina. Māci viņus, bet maigi, ja vien vari. Iemāci viņiem, ka jātic savām domām pat tādā gadījumā, ja citi saka- tās ir aplamas. Iemāci, ka daudz lielāks gods ir zaudēt nekā krāpties. Māci pārdot savu muskuļu spēku un prātu par visaugstāko cenu, taču nekad nevērtēt naudā sirdi un dvēseli. Māci viņiem aizspiest ausis gaudojoša pūļa priekšā, māci palikt un cīnīties. Skolo viņus maigi, Pasaulīt, bet nelutini, jo tikai ugunī rūdās tērauds. Es ļoti lūdzu, Pasaulīt, bet skaties pati, ko tu vari darīt, jo viņi tik jauki, mūsu bērni!”

Skolas direktore Ineta Anspoka

Pirmās Komūnijas svētki

Jūnijā mēs svinēsim daudzus ar kristīgās ticības pamatpatiesībām saistītus svētkus, kā arī godināsim izcilus kristiešus – Dieva svētos, kuri arī mūs aicina uz garīgo pilnību. **Svēto apustuļu Pētera un Pāvila**

diena 29. jūnijā - vieni no svarīgākajiem svētkiem kato-liskajā Baznīcā, un tiem ir obligāto svētku statuss, tas nozīmē, ka šo svētku atzīmēšana ar līdzdalību Svētajā Misē ir ļoti svarīgs mūsu

ticības izpausmes elements. Abi izcilie apustuļi sludināja Labo Vēsti par Jēzu Kristu un īpašā veidā īstenoja Kristus aicinājumu sludināt Evaņģēliju visām tautām. Mūsu skolas bērni šajā dienā pirmo reizi devās pie grēksūdzes un pirmo reizi savā mūžā saņēma Pirmo svēto

komūniju. 6 skolēni šim notikumam bija centīgi gatavojušies ticības mācības skolotājas **Sanitas Upenieces**, Riebiņu katoļu draudzes mācītāja Česlava Mikšto, vecāku un vecvecāku vadībā.

Pie Dzintara jūras.. Uz Liepāju! Ekskursija Liepājā— Liepājas skaistākās vietas un Karostas noskaņas. Jūra un mols...

Pateicoties Riebiņu novada biedrības “Sīļukalna zilais lakatiņš” uzaicinājumam, **Valentīnai Adamovičai, Innai Zenovjevai, Inetai Anspokai un Anitai Cakulei** bija iespēja paceļot pa Liepājas pusi. Guvām neatkārtojamus iespaidus, jo mums patika viss—

Strūbergu ģimenes daiļdārzs ar milzīgo augu kolekciju – ap 100 krūmu un 400 ziemciešu sugu, kā arī ar pašu veidoto baseinu zelta zivtiņām, mazu strūklaciņu, Sv. Trīsvienības baznīca, kur apskatāmas lielākās pasaulē nepārbūvētās mehāniskās ērģeles. No baznīcas torņa paveras brīnišķīgs skats uz pilsētas panorāmu. Rožu laukums – pilsētas sirds. Realitātes izrāde “Aiz restēm” Karostas ciemā, jūras valdzinājums, Liepājas Ziemeļu mols, kur vispatiesāk rodamas sajūtas par pilsētu, kurā piedzimst vējš... Un protams vakara pasākums kopā ar Priekules novada

aktīvistēm. Vēlamies pateikt lielu paldies par ekskursijas saorganizēšanu Anisijai Putinai– viss bija lieliski un noritēja pēc plāna! Ekskursijā smeltie iespaudivi ir vērtība ārpus laika un telpas.

Riebiņu vidusskolas direktore Ineta Anspoka

Vasaras nometne „Krāsaini sapņi”

2012. gada 9. jūlijā mēs devāmies uz 6 dienu vasaras nometni „Krāsaini sapņi”. Nometne atradās Zolvas ezera krastā. Mēs tikām iedalīti trijās komandās - Sarkanie, Dzelenie un Zaļie. Katrai komandai bija savs skolotājs, ar kuru arī domājām komandas nosaukumu un moto. Rezultāts sanāca šāds : „Sarkanās šautras”, „Ašie rūpuči” un mēs, „Cālīšu mafija”. „Cālīšu mafijas” skolotājs bija Nauris, „Ašie rūpuči” vadītāja bija Dace, un „Sarkano šautru” skolotāja bija Ieva. Nometnes vadītāja bija Lolita Adamoviča.

Katru rītu mēs iesākām ar uzmundrinošu rīta rosmi, pēc tam īsumā izvērtējām iepriekšējo dienu un tad sekoja garšīgas brokastis. Katru dienu mēs varējām peldēties un darboties radošajās darbnīcās – veidot maciņus, mezglot rokassprādzes, apgleznot akmeņus un paliktnišus, veidot dzīvnieciņus no māla, darināt pūkus un vēl daudz ko citu. Neiztikām arī bez laivošanas un vizināšanās motorlaivā. Brīvajā laikā spēlējām volejbolu, šūpojāmies, ēdām oglēs ceptus kartupeļus, arī zivju zupu, un, protams, našķojāmies ar vecāku vestajiem saldumiem.

Pie mums bija ieradusies arī viesi. Sākumā mēs varējām uzzināt visu par zveju pie Elgasta Dimanta un Andra, pāris dienas vēlāk pie mums ieradās spēkavīrs Artis Plivda, kurš drosmīniekus iemeta ūdeni no laipas (dažus pat ar visām drēbēm), bet tūrisma tehnikas eksperts bija Jānis Pintāns, kurš mācīja mums nebaidīties no augstuma, mēs pārvarējām ne vienu vien šķēršļu joslu.

Loti labi, ka no Riebiņu vidusskolas es nebiju viena, bet kopā ar mani bija klasesbiedrene Diāna Harlamova. Mēs abas dzīvojām vienā namiņā un arī bijām vienā komandā – Dzelenajā.

Šī nometne mums visiem daudz ko iemācīja, ļoti ceru, ka nākamgad arī notiks šī interesantā nometne „Krāsaini sapņi”.

Riebiņu vidusskolas 6. klases skolniece Rasma Ormane.

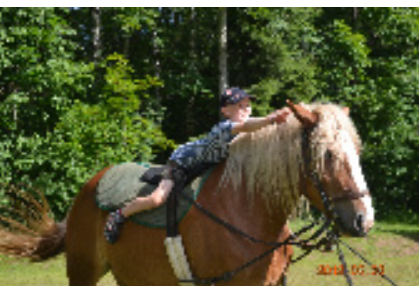
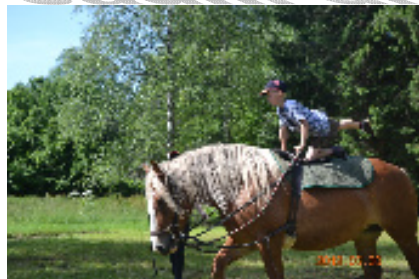
Diāna Harlamova un Rasma Ormane draugu pulkā

Nodarbības vada Raivo Andersons un Guntars Ormanis

Jauni draugi, jauni iespaidi...

25. jūnija rītu gaidīju ar satraukumu un nepacietību. Tā bija pirmā „Reitterapijas” nometnes diena. Citās nometnēs es biju jau arī agrāk, bet šī bija īpaša, jo galvenie audzinātāji šajā nometnē bija zirgi. Visus nometnes bērnus pirmajā dienā sagaidīja neīsts zirgs, kuram mēs devām vārdu – Zibens, bet jau pēcpusdienā ieradās mūsu draudzenes- Berta, Zemene, Pandora un Raita. Es tā sadraudzējos ar Bertu, ka pēc nometnes braukšu pie viņas ciemos. Kaut arī Bertai bija nelieli niķīši, viņa vienalga ir pati skaistākā un mīļākā, un mugura viņai arī ir vismīkstākā. Vispaklausīgākā un vecākā bija Zemene, bet Pandora ar Raitu izcelās ar saviem plankumiem, tāpēc arī ļoti patika visiem bērniem. Es agrāk nekad nesēdēju zirgam mugurā, bet šajā nometnē iemācījos ne tikai sēdēt, bet arī stāvēt, gulēt, sēdēt no viena un otra sāna, kā arī jāt seglos. Tagad man ir īsta draudzene.

Šajā nometnē negaidīti satikos ar saviem draugiem Rūtu un Danielu. Ar viņiem kopā gāju dārziņā. Priekš mums trijiem tas bija liels pārsteigums, jo mēs katrs tagad mācāmies savā skolā, bet dārziņā bijām lielākie draugi. Šajā nometnē iepazinās ar bērniem no Ventspils, Daugavpils, Rīgas, Rēzeknes. Nākamgad obligāti braukšu vēlreiz, jo tā ir iespēja satikties ar draugiem un iepazīties ar jauniem.

Riebiņu vidusskolas 2.klases skolēns Maksims Žukovs

Pateicoties pašvaldības atbalstam, iespēja apmeklēt nometni „**Topošo podnieku ABC**” bija mūsu skolēniem **Laurai un Artūram Stabulniekiem, Marijai un Andrejam Vinogradoviem**. “Esmu priecīga, ka iemācījos veidot māla podus, zivtiņas, pasportoju, peldējos, satiku jaunus draugus, izbaudīju silto sauli, vienkārši labi atpūtos,” saka Laura Stabulniece. Vasaras nometnes visi atcerēsies ar neskaitāmiem pasākumiem, daudzām aktivitātēm un jauniem draugiem !

Svētceļojums uz Igauniju

17.-18. jūlijā skolas pārstāvjiem **Ārijai un Evija Bergmanēm, Jacentai un Brigitai Rudzātēm, Raivim Meluškānam** bija iespēja doties svētceļojumā uz Igauniju. Divas dienas - brīnumu, neaizmirstamu brīžu un neizsakāmu sajūtu apņemti. Nu, protams, divas dienas tas nav daudz, bet, tomēr, mēs paspējam visu – mēs ieraudzījām dažādus brīnumus, guvām patiesu prieku, neaizmirstamas atmiņas un neizsakāmas izjūtas, un emocijas. Šis brauciens bija pilns sajūsmu, ovāciju un bagāts ar smiekliem un prieku. Neskatoties uz garo un nogurdinošo ceļu mēs nonācām vietās, kurās vēlējāmies un piedzīvojām to, ko pat sapņos nevarētu redzēt. Interesantas likās visas apmeklētās vietas:

- Suur Munamagi (318 m) kalns, kura virsotnē ir vēl aptuveni 10 stāvu tornis un apkārt neliels parks;
- Piusa Koopad – smilšu alas, izrakumi, kurās audzē un uztur sikspārņus. Iekšējo alu temperatūra ir aptuveni 4°C ;
- Tartu – viena no lielākajām Igaunijas pilsētām. Šajā pilsētā mēs apskatījām kultūras pieminekļus, arhitektūru un pašu neparasto pilsētu.

Un tad, beidzot, mēs atpūtāmies pie viena no lielākā Eiropas ezera – Peipusa ezera.

Otrā dienā devāmies tālāk un apskatījām kaut ko vēl neparastāku un skaistāku:

- Kuremae – Pihstīcas klosteris. Un neparastais, Baltijā slavenais svētavots.

- Narva – robežpilsēta, ļoti skaista pilsēta. Mēs apskatījām Narvas pili un pats neparastākais, tā atradās tieši uz robežas un blakus Narvas upei, bet otrā upes krastā atradās otra pils – Krievijas pils. Šīs abas pils ir līdzīgas un tieši viena otrai pretī.

- Ontika – precīzāk Ontikas ūdenskritums, kurš ir viens no lielākajiem ūdenskritumiem Igaunijā un tas ietek tieši Somijas līcī. Un to visu varēja redzēt no viena maza tiltiņa. Tikai ūdenskrituma vēsture gan nav patīkama.

- Rakvere – pilsēta, kurā atrodas Livonijas ordeņa pils – ļoti neparasta un krāšņa.

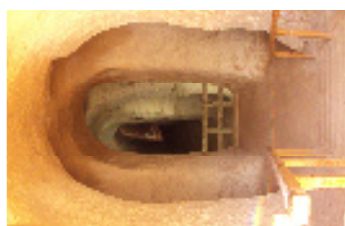
- Neparastais Igaunņu piemineklis – 4m augsts, 7m garš, 7t smags, melns ar metru gariem ragiem un kalna virsotnē – Gigantiskais vērsis.

Un, tad, turpinājām garo ceļu mājup caur Valku

(Valgu). Un, protams, pa ceļam arī padziedājām, palūdzāmies un pasmējāmies. Tas bija viens liels

neaizmirstams un galvenais svēts ceļojums, kā arī ar labu kompāniju.

*Brigita Rudzāte
un Riebiņu draudzes
svētceļnieki*

Par vērtību mēs saucam nevis to, kas nāk no lietām pašām, bet to, ko tajās ieliekam.

/Mišels Montēns/

11.jūlijā

12. klašu absolventiem tika izsniegti centralizēto eksāmenu sertifikāti un atestāti par iegūto vispārējo vidējo izglītību. Sveicam!

Ko novēlēt? Meklējiet savu taisnību, savu pārliecību, savu mīlestību!”

Laika posmā no 28. jūlija līdz 1. augustam Rēzeknes novada Feimaņu pagasta Kultūras nama jauniešu deju kolektīvs „Vīmyns” pavadīja iespaidiem bagātus brīžus Čehijā. Viens no svarīgākajiem šī brauciena mērķiem bija iepazīstināt Čehijas iedzīvotājus ar latviešu un latgalešu tautas dejas kultūru. Dejojotāji lietderīgo apvienoja ar patīkamo, jo brauciena laikā bija iespēja apskatīt nozīmīgākos Čehijas kultūrvēsturiskos objektus.

Tika pabūts vienā no senākajiem dabas rezervātiem Čehijā - Čehijas paradīzē, kura ir slavena ar savām miljoniem gadus vecajām klintīm. Unikālās ainavas, kuras varēja vērot pastaigājoties starp klinšu blokiem, bija ļoti savdabīgas cilvēka acij, tāpat interese izraisīja Koņepruskas stalaktītu alas apmeklējums. Prāgas vecpilsētas apskate izraisīja patīkamas sajūtas, jo bija iespēja klātienē apskatīt Svēto Vita katedrāli, Kārļa tiltu un seno Rātsnamu Vecpilsētas laukumā, baudīt muzikālo strūklaku burvību. Dejojotāji uzstājās ar 30 minūšu garu deju koncertu Karlšteinas pils centrālajā laukumā. Šī uzstāšanās patika Čehijas iedzīvotājiem un tūristiem, par to liecināja skatītāju aplausi. Vairāki ārvalstnieki izteica vēlmi nofotografēties kopā ar dejojotājiem.

Visiem dalībniekiem tika pasniegtas nozīmītes un apzinīgākajiem dejojotājiem tika pasniegtas pateicības medaļas. Titulu „JDK „Vīmyns” gada dejojotājs” un apbalvojumu „Dejojotāja figūra” ieguva mūsu skolas 12.klases absolvente **Vija Struka**.

„JDK „Vīmyns” vadītājs Guntis Tjarvja

Portāls Uzdevumi.lv mācību gada noslēgumā rīkoja konkursu „**Celvedis latviešu dzīves ziņā**”. Konkursā piedalījās 316 Latvijas skolotāju, kuri atbildēja uz konkursā uzdotajiem jautājumiem par latviešu zīmēm un tradīcijām. Balva - ekskluzīva grāmata „**Celvedis latviešu dzīves ziņā**”, kas ir veidota kā celvedis. Tā vedīs uz latviešu visaptverošo pasaules ainu - gan mūsu dievestību un tikumiem, gan veselības kalvi - pirti, gan Saulgriežu svinēšanu un latviešu tautas vienotības apliecinājumu Dziesmu svētkiem. Lielajā konkurencē balvas ieguva arī mūsu skolotāja **Inna Kabare**. Sveicam!

Svētceļnieku grupas no Gulbenes, Viļāniem, Barkavas kopā ar viesiem no Itālijas 10.un 11.augustā bija gaidītas arī mūsu skolā. Paldies **Jurim Čīžikam, Rudītei Špundzānei, Anitai Čakulei** un citiem skolas tehniskajiem darbiniekiem par ciemiņu pabarošanu un izmitināšanu. Svinīga un skaista izdevās svētku procesija Aglona, kurā pirmo reizi piedalījās Latgales pašvaldību vadītāji. Riebiņu novada domes priekšsēdētājam Ilmāram Meluškānam līdzī devās un Vissvētākās Jaunavas Marijas debesīs uzņemšanas lielo svētku svinībās Aglonā 15.augustā euharistiskā procesijā gāja arī mūsu skolēni **Laura un Daiņa Golubevas, Jānis Čīžiks**.

Pedagoģu tālākizglītība:

- Profesionālās pilnveides programma „Darbs ar bērniem, kuriem ir mācīšanās un uzvedības grūtības” – **Inna Kabare, Inna Zenovjeva, Ineta Anspoka**
- Apmācību kurss „Projektu pieteikumu izstrāde un vadība izglītības un kultūras jomās” projekta „Preiļu un Riebiņu novada pašvaldību darbinieku kapacitātes paaugstināšana ES struktūrfondu un citu ārvalstu finanšu palīdzības projektu apguvē” ietvaros– **Ārija Pudule, Skaidrīte Žukova, Ineta Anspoka, Inna Zenovjeva**
- Profesionālās pilnveides programma “Klasvadības process, tā organizēšana un vadīšana. Individuālais darbs ar vecākiem” - **Ināra Dronga**
- Tālākizglītības programma “Angļu valodas skolotāju profesionālo un pedagoģisko kompetenču pilnveide” - **Natālija Smukša**. Skolotāja atsākusi studijas Daugavpils Universitātē, lai celtu kvalifikāciju.
- Skolotāja **Inna Zenovjeva** piedalījās Vides izglītības fonda rīkotajā Ekoskolu koordinātoru nometnē Tērvetē
- Skolotāja **Silvija Avotiņa** apmeklēja semināru sākumskolas skolotāju MA vadītājiem
- Tālākizglītības kursu “Skolēnu mācību uzņēmumu mācību metodes integrēšana dažādos mācību priekšmetos- uzņēmējspēju kompetenču attīstīšana un pilnveidošana” apmeklēja **Inna Zenovjeva**

Svētceļojums uz Igauniju

Riebiņu katoļu draudzes baznīcā paziņojums pieteikties visiem, kas vēlas doties svētceļojumā uz Igauniju. Protams! 17., 18. jūlijs, pats vasaras vidus, skaistākais laiks, lai ceļotu.

Kas tad ir svētceļojums? Šobrīd varu teikt, ka tas ir ļoti jauks, izziņošs un piesātināts ceļojums, kurā var doties ikviens – bez vecuma ierobežojumiem. Pašam jaunākajam ceļotājam bija 7 gadi un pašam vecākajam – tālu pāri 70...Šajā ceļojumā apvienojās mūsu novada trīs katoļu draudžu ticīgie no Riebiņiem, Galēniem un Pieniņiem. Bija prieks, ka braucēju vidū bija arī mūsu skolas skolēni: Brigita un Jacenta Rudzātes, Raivis Meluškāns un Evija Bergmane-Sprūdža. Kā jokoja priesteris Česlavs Mikšto: "Svētceļojums – tas nenozīmē, ka visi, noliekuši galvas, lūgsies divas dienas." Protams, ka šī brauciena laikā visus vienoja kopīgas lūgšanas, Rožu kroņa skatīšana, dziesmu dziedāšana, kā arī piedalīšanās Svētajās Misēs, kuras notika Igaunijas katoļu baznīcās. Tas viss nāca no sirds un nevienam nebija par apgrūtinājumu.

Igaunijā katoļu ir ļoti maz. Pirmajā dienā Svētā Mise notika vienīgajā Tartu pilsētas Romas katoļu draudzes Vis-svētākās Jaunavas Marijas Bezvainīgās Ieņemšanas baznīcā. Misi vadīja priesteris Česlavs un Pieniņu draudzes priesteris Aigars Bernāns. Mūsu Riebiņu draudzes korim un ērgelnieci bija tas gods šajā baznīcā dziedāt un spēlēt. Otrajā dienā Svētā Mise jau notika citā baznīcā. Šeit interesanti bija tas, ka baznīca atrodas gandrīz pašā Somujūras līča krastā. Klausoties dievkalpojumu, kuru arī vadīja abi priesteri, pa logu varēja vērot rāmo jūru..., bet es varu iedomāties skatu, kas pavērtos vētras laikā... Savukārt šeit dziedāja un spēlēja Galēnu draudzes ērgelniece un koris. Tie bija ļoti svēti un emocionāli bagāti brīži.

Kāds varbūt jautās: „Vai tas bija arī viss?” Nē! Priesteris Česlavs, izstrādādams braukšanas maršrutu, bija parūpējies par to, lai mēs minimālā laikā iegūtu maksimālu priekšstatu par Igaunijas skaistākajām un ievērojamākajām vietām, kuras viņš pats ne reizi vien bija redzējis un apmeklējis (P.S. Priesteris Česlavs kādreiz diezgan ilgu laiku bija strādājis Igaunijas pierobežas baznīcā Valgā un ļoti labi pārvalda igauņu valodu, bet kā viņš pats teica, pat ja zini 90% no igauņu valodas, tad gadījumā, ja igauņi negribēs, lai tu saproti par ko viņi runā – izmantos tos 10%, kurus tu nezini, tā, ka var secināt, cik igauņu valoda ir „viegli” apgūstama).

Ko tad mums bija iespēja redzēt, apmeklēt un uzzināt?

„Aizved mani uz Munameģi!” – šī ir frāze no populārās Jāņa Streiča filmas „Limuzīns Jāņu nakts krāsā”... Priesteris Česlavs mums to noorganizēja, tas bija pirmais apskates objekts Igaunijā. Nu kalns kā kalns – kāpām augstu, kāpām visi, neskatoties uz vecumu un kāju skaitu, kurš uz savām divām, kurš izmantoja trešo vecuma kāju – spieķīti... Uzkāpām! Munameģi kalns ir nedaudz augstāks par mūsu Gaiziņkalnu – 318m pret 311,5m virs jūras līmeņa. Drosmīgākie devās uz skatu torni un uzbrauca vēl +29,1m augstāk... Interesants bija arī Sirds vēlmju koks, kur katrs, iedomājoties sev tīkamu vēlēšanos, varēja iemest jebkādu monētu, kura skanējuma ieripoja koka dobumā un varbūt arī piepildīja klusībā izteikto vēlmi.

Tad ceļš veda tālāk. Piusa smilšu alas. Kas tās tādas? Kādreiz, Padomju Savienības laikā, tur tika iegūtas kvarca smiltis, kuras izmantoja stikla ražošanā. Tā mākslīgi izveidojās milzīgi alu labirinti 8 km garumā. Temperatūra alās ir nemainīga +5C. Sikspārņi un dažādi kukaiņi rudenos šīs alas izmanto, lai iegrimtu saldā ziemas miegā. Apmeklētājus tālāk alās nelaiž, jo ir smilšu nogrūvuma bīstamība. No gides stāstītā „šausmu stāsta” var noprast, ka tas ir nopietni (ja kuram būs vēlēšanās to dzirdēt, varu pastāstīt). Turpat netālu ir arī milzīgs smilšu klajums kā kāpas, tikai trūkst jūras. Tur ir dažādu krāsu smiltis sākot no ierastās dzeltenās un beidzot ar oranžo, kurai piemīt kosmētisks efekts – ieberzējot ādā, tā iegūst iedeguma efektu uz diezgan ilgu laiku. Izmēģinājām – taisnība.

Tartu pilsēta – skaista, sena, ļoti kalnaina, daudz apskates objektu – sākot ar milzīgu katedrāli, beidzot ar vecpilsētu un Tartu Universitāti, kura ir viena no vecākajām ne tikai Igaunijā, bet visā Ziemeļeiropā.

Dodoties uz priekšu, vēl apstājamies, lai apskatītu Alatskivi pili, kas tiek uzskatīta par skaistāko neogotikas stilā celto būvi visā Baltijā – balta, stalta majestātiska kā jau visas pilis. Kādreiz tā kopā ar visu pils iekārtojumu tika novērtēta vismaz par miljonu cara rubļu.

Tuvojas vakars. Pa autobusa logu var vērot milzīgo Peipusa ezeru, kas vairāk atgādina jūru.

Vakarā, gatavojoties naktsmieram, visi saklājām kopīgu vakariņu galdu un vienojāmies lūgšanā. Vakara gaitā katrs svētceļojuma dalībnieks nedaudz pastāstīja par sevi un sava ceļojuma mērķi. Tas bija ļoti sirsnīgi un atklāti. Protams, ne jau visi uzreiz devās pie naktsmiera, kurš vēl istabiņā pārrunāja dienas notikumus, kurš pie uguns kura dziedāja dziesmas, bet no rīta visi draudzīgi cēlās augšā, kopīgi pabrokastoja, neizpalika arī rīta lūgšana. Devāmies tālāk.

Pjuhticas sieviešu klosteris un svētavots. Par šo vietu var stāstīt ļoti daudz, bet laikam ir taisnība teicienam, labāk vienu reizi redzēt... Īsumā – „Pjuhtica” igauņu valodā nozīmē „Svēta vieta”. Klosteris atrodas starp Somu jūras līci un milzīgo Peipusa ezeru. Šajā Svētvietā dzīvo un strādā 170 māsas, tā viņas sevi dēvē. Ja sāktu skaitīt amatus, kurus viņas pieprot, roku un kāju pirkstu būtu par maz! Klosters teritorija ir ļoti sakopta, bagāta ar ziedu un košumkrūmu krāšņumu. Turpat netālu atrodas arī svētavots, kura dziedinošajām spējām tic visi, kas tur brauc. Izpeldoties tā ledainajā ūdenī, var iegūt īpaši lielu svētību, kurš vēlas, var izpeldēties arī kails, to visi pārsvarā arī dara. No svešām acīm var nebaidīties un nekautrēties, jo cilvēki tur nebrauc skatīties viens uz otru, bez tam virs šī svētavota ir uzcelts koka namiņš, kur katrs aiz sevis var aizvērt durvis un pabūt vienaatnē ar sevi un savām domām. Blakus ir labiekārtots avotiņš, no kura var traukos pildīt ūdeni līdzņemšanai. Ūdens šajos avotos ir ļoti dzidrs un enerģētiski spēcīgs.

Narvas cietoksnis, Narvas upe, robeža ar Krieviju un pretējā krastā jau Krievijā Ivangorodas cietoksnis. Cietoksnis pret cietoksni. Gids zināja stāstīt daudz gan nopietnu, gan smieklīgu atgadījumu no abu cietokšņu tapšanas un pastāvēšanas vēstures. Ne jau vienā gadā, pat ne gadu desmitā tapa šie cietokšņi. Tie bija pāris gadu simti. Un ceļšanas pamatprincips – jums liels - mums būs vēl lielāks; jums skaists - mums būs vēl skaistāks! Gala iznākums abām pusēm ir vienkārtīgs IESPAIDĪGS.

Dodoties tālāk, mēs nonācām netālu no Somu jūras līča stāvkrasta, kas vietām pārsniedz pat 50m augstumu! No autoceļa šis līcis ir ļoti labi redzams. Ar pašu augstumu acs pret aci mēs sastapāmies, izkāpjot no autobusa tam atvēlētajā stāvlaukumā un pienākot tuvāk stāvkrastam. Turpat mēs varējām apskatīt arī Valastes ūdenskritumu, kas atrodas šī līča krastā. Tas ir augstākais ūdenskritums visās Baltijas valstīs – 30,5m brīvā kritiena... Lai varētu labāk apskatīt šo dabas brīnumu, iepretī tam gaisā ir izbūvēta skatu platforma ar metāla režģi. Paskatoties lejā, otrreiz tur skatīties vairs negribas. Baisi! Vienkārši stāvi un vēro ūdenskritumu, nedomājot, ka tev zem kājām ir 30m tukšuma... ekstrēmi...

Un pēdējais pieturas punkts pirms došanās mājup – Rakveres pils un netālu esošais Rakveres bullis. Rakveres bullis – tā ir lielākā dzīvnieka skulptūra Baltijas valstīs, sver apm. 7 tonnas, 7m gara, 4m augsta. Pienākot tuvāk izskatās iespaidīgi. Cilvēks var mierīgi iztaisnoties zem vēša vēdera, protams, ja uzkāps uz augstā pjedestāla... Rakveres pilī šobrīd aktīvi tiek organizēti dažādi pasākumi ar senlaiku atrakcijām, kas ļoti piesaista apmeklētājus. Vai Rakverei ir kāda saikne ar mūsu veikalos sastopamajiem Rakveres cīsiņiem? Atbildi uz šo jautājumu neviens nedevis.

Ceļš uz mājām. Lai tas būtu interesants un saistošs, priesteris Česlavs piedāvāja jautājumu un atbilžu vakaru. Mūsu jautājumi, priesteru atbildes. Jautājumi tika rakstīti uz lapiņām un nosūtīti adresātam. Atbildes bija ļoti izsmieļošas, un mājupceļš - īsāks.

Nu, re. Ko lai saka? Protams, vislielākais paldies abiem priesteriem Česlavam un Aigaram. Paldies saprotošajam un iecietīgajam autobusa vadītājam. Paldies arī visiem svētceļojuma dalībniekiem, kuri pat īsti savā starpā nebija pazīstami, bet tas nebija šķērslis atrast kopīgu valodu un jauki pavadīt laiku. Un dīvainā kārtā, neskatoties uz to, ka abas dienas bija ļoti piesātinātas, nogurumu nejuta neviens...

Ārija Bergmane-Sprūdža